

Temat: Naprawa powłok lakierniczych

I. Ocena uszkodzeń powłok lakierniczych

Przed przystąpieniem do naprawy powłok malarsko-lakierowych należy stwierdzić, jakim materiałem lakierniczym jest wykończona powierzchnia wymagająca naprawy. W przypadku napraw miejscowych, nie obejmujących całej powierzchni elementu, najlepiej używać takich materiałów, jakimi wykończona jest cała powierzchnia.

Jeśli naprawiana powierzchnia jest gładka i równa, a miejsce dawnego uszkodzenia jest zupełnie niewidoczne, z uszkodzonych miejsc należy usunąć resztki lakieru, uważając przy tym, aby nie uszkodzić powierzchni drewna, co jest szczególnie ważne w elementach barwionych. Nanoszenia materiału lakierniczego na tak przygotowane podłoże dokonuje się ręcznie.

Dużo łatwiej naprawia się powłoki nitrocelulozowe i poliestrowe, ponieważ końcowy efekt równości i połysku uzyskuje się przez szlifowanie i polerowanie powłoki.

II. Usuwanie uszkodzeń na powierzchniach pokrytych farbami i emaliami.

1. Drobne uszkodzenia powierzchni.

Podczas eksploatacji mebli spotyka się często drobne uszkodzenia powstałe najczęściej w sposób przypadkowy, głównie wskutek uszkodzeń mechanicznych. Jeżeli uszkodzenia te są głębokie należy je zaszpachlować i pokryć powłoką malarską, stosując tzw. technikę zaprawkową. Pamiętać musimy przy tym, że farba lub emalia do zaprawek powinna mieć takie same właściwości dekoracyjne (kolor, połysk), jak cała wymalowana powierzchnia.

2. Duże uszkodzenia powierzchni.

Jeżeli uszkodzeniu uległa cała powierzchnia lub jej duży fragment (pęcherze lub łuszczenia się), to należy z podłoża szpachlą lub gruboziarnistym papierem ściernym (najlepiej wodoodpornym) usunąć stara powłokę. Powstały przy tej czynności szlam usuwa się wilgotną gąbką. Po wysuszeniu powierzchnię pokrywa się farbami lub emaliami pamiętając, aby zastosowana powłoka miała taki sam odcień jak na innych częściach przedmiotu. W przypadku powłoki lakierowej porysowanej przygotowanie powierzchni do malowania ogranicza się do zmycia (benzyną do lakierów) pozostałości różnych past i mleczek odświeżających, a po zmatowieniu powłoki drobnoziarnistym papierem ściernym - pomalowaniu farbami i emaliami nawierzchniowymi.

III. Usuwanie uszkodzeń na powierzchniach przezroczystych.

1. Naprawa drobnych zarysowań.

W praktyce często mamy do czynienia z drobnymi zarysowaniami powłoki przezroczystej, które usuwa się przez polerowanie. Polerowanie ma również na celu usunięcie brudu oraz zgrubień na powierzchni lakierowej.

2. Naprawa większych zarysowań.

W przypadku gdy powłoka lakierowa jest mocno porysowana, przed polerowaniem szlifuje się ją drobnoziarnistym papierem ściernym wodoodpornym. Szlifowanie prowadzi się na mokro, zwilżając papier obficie naftą. Następnie powłokę poleruje się pastami polerskimi nałożonymi na tampon z waty lub miękką flanelą. W czasie polerowania wykonuje się ruchy posuwisto-zwrotne lub koliste, wywierając równocześnie dość znaczny nacisk. Polerowanie można również prowadzić za pomocą polerek elektrycznych.

Po wypolerowaniu powierzchnię należy przetrzeć tamponem nasyconym płynem do odświeżania mebli. Środki te usuwają pozostałości pasty polerskiej oraz nadają meblom połysk i estetyczny wygląd. Jeżeli polerowanie powłoki nie przyniesie spodziewanego efektu, to należy odnawiać meble przez pomalowanie ich lakierem bezbarwnym.

3. Wymiana przezroczystej powłoki powłoki.

Jeżeli uszkodzenia obejmują znaczną część powierzchni, należy odnowić powłokę lakierową na całej powierzchni elementu. Starą powłokę można zdjąć mechanicznie, przez zeskrobanie jej cykliną lub starcie papierem ściernym, albo chemicznie, rozmiękczając i rozpuszczając powłokę lakierowaną środkami chemicznymi. Pierwszy sposób wymaga więcej wysiłku. Środki zmiękczające i rozpuszczające powłoki lakierowe można przygotować samemu przez rozpuszczenie w jednym litrze gorącej wody 30g sody kalcynowej lub kaustycznej. Po naniesieniu jednego ze środków rozmiękczających starą powłokę należy zeskrobać, a następnie w celu zobojętnienia zasady, jaką jest środek zmiękczający, przemyć podłoże słabym roztworem kwasu szczawowego. Dalsze prace przebiegają zgodnie z zasadami wykończania powierzchni.